

توسط انتشارات راتلنج در لندن و نیویورک منتشر شد. این کتاب در سال‌های ۱۹۹۸ و ۲۰۰۰ تجدید چاپ شد و در سال ۲۰۰۱ پس از ویرایش مجدد توسط پیتر همیلتون^۱ مجدداً به زیر چاپ رفت. این کتاب هشت فصل دارد و هر فصل آن شامل قسمت‌های مختلفی است. مالکم واترز نویسنده این کتاب، استاد جامعه‌شناسی و رئیس دانشکده علوم انسانی دانشگاه تامسونیای استرالیا است.

* * *

در طول دهه گذشته، پدیده جهانی شدن - خواه حقیقی یا مجازی - جایگاه خاصی در علوم اجتماعی پیدا کرده است. همان‌گونه که بحث پست مدرنیزم در دهه ۱۹۸۰ مطرح بوده، جهانی شدن نیز موضوع و محور اصلی مباحثت در دهه ۹۰ می‌باشد. علی‌رغم آنکه جهانی شدن سبب چالش‌های جدیدی شده است، اما کمتر از پست مدرنیته جنجال برانگیز بوده و بیشتر مورد اقبال قرار گرفته است. به تعبیری دیگر، در دوره‌ای از تغییرات عمیق جهانی که در آن

Globalization

Malcolm Waters

معرفی و نقد کتاب:

جهانی شدن

Malcolm Waters, *Globalization*, 2nd, London, Routledge, 2001, Pages. 247

کتاب "جهانی شدن" توسط مالکم واترز نوشته شده و اولین بار در سال ۱۹۹۶

وضعیت تازه، معادلات جدیدی در نوع نگرش به مسائل جهانی ظهر کرده است. در آخرین تجدید نظری که توسط مالکم واترز در این کتاب اعمال نموده است، تا حدود زیادی ساختار کتاب دستخوش تغییر شده است. واترز دست به نوشنی مقدمه‌ای درباره محورهای اصلی فرآیند جهانی شدن زده است.

او در فصل اول، با دادن تعاریفی از جهانی شدن، سعی در روشن کردن ذهن خواننده نسبت به این مفهوم دارد. از بین تعاریف رابرتسون، گیدنز و والشتاین^۱، به طورکلی سه موضوع اصلی درباره جهانی شدن ذکر شده است:

اول اینکه فرآیند جهانی شدن از زمان نگارش تاریخ همواره مطرح بوده و تأثیرات آن در طول زمان وجود داشته است؛ اما به طور ناگهانی این روند تشدید شده است. دوم آنکه پدیده جهانی شدن، معاصر با

ایدئولوژی‌های سنتی و تئوری‌های بزرگ از اقبال کمتری برخوردار بوده‌اند، تز جهانی شدن جایگاه ویژه‌ای را اشغال کرده است (هلد و مک‌گریو، ۱۳۰۰) ^۲.

اگرچه استفاده از این لغت در دو دهه گذشته بیشتر رواج یافته، اما مفهوم و سابقه استفاده و ذکر آن در نوشهای، به مدت‌ها قبل بر می‌گردد. لغت و مفهوم جهانی شدن در نوشهای بسیاری از روشنگران و متفکران قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم نظری سن‌سیمون^۳ یا مکیندر^۴ که به بحث چگونگی تأثیر مدرنیته بر همگرایی پرداختند، به کار گرفته شد. اما تنها در دهه ۱۹۶۰ و اوائل دهه ۱۹۷۰ بود که این مفهوم به طور گستردۀ مورد استفاده قرار گرفت. جهانی شدن و جامعه جهانی به طور روزافزونی تبدیل به هسته اصلی مباحث جامعه‌شناسی و دیگر رشته‌های علوم اجتماعی شده و در سطح وسیعی توسط روزنامه‌نگاران به بحث گذاشته شده است. بسیاری از موضوعاتی که در علوم اجتماعی برای مدت‌ها از ارزش و اعتبار برخوردار بوده، زیر سؤال رفته است، مزهای جغرافیایی کم‌رنگ گشته و جهان به مکانی کوچک تبدیل شده است. در

1- Held & McGrew

2- Saint - Simon

3- Halford Mackinder

4- Robertson, Giddens, Wallerstein

پرداخته می‌شود که جهانی شدن دارای ابعاد سه‌گانه اقتصادی، سیاسی و فرهنگی است و این موضوع یکی از نکات اساسی در مورد پدیده‌های به اسم جهانی شدن می‌باشد. والرشتاین در جنبه اقتصادی فرآیند جهانی شدن، اولین بار به بیان تئوری "سیستم جهانی"^۷ می‌پردازد. جنبه‌های سیاسی فرآیند جهانی شدن اولین بار توسط برتون، کوهن (۱۹۷۲)، نای (۱۹۷۳) و روزنا^۸ مورد بحث قرار گرفت. هر یک از این داشمندان علوم سیاسی، این نکته را مورد توجه قرار داده‌اند که دایرہ عمل سیاسی محدود به دولت ملی می‌شود و نوعی ارتباطات فرامللی در حال ظهرور است و عامل فرهنگ در روند شتاب‌زده جهانی شدن عنصری اساسی به شمار می‌رود.

1- Modernization

2- Post - Modernism

3- Durkheim

4- Weber

5- Karl Marks

6- International Capitalism

7- World System Theory

8- Burton, Keohane & Nye, Rosenau

نوگرایی^۱ و توسعه سرمایه‌داری است ولی ما شاهد تشدید این روند می‌باشیم. و سوم اینکه جهانی شدن پدیده نوینی است که همراه با پدیده دیگری معروف به "پست مدرنیزم"^۲ ملازم و همراه شده است. در قسمتی از این فصل، از نظریه سن‌سیمون درباره صنعتی شدن و اینکه چه طور این موضوع سبب اشتراک در شیوه عمل فرهنگ‌های اروپایی شد؛ ذکری به میان آمده است. او به دنبال یک مدینه فاضله بین‌المللی بود که شامل دولت پان - اروپایی و یک فلسفه جهانی انسانی بود. در بخشی دیگر، از میراث دورکهایم^۳ بحث می‌کند. براساس تئوری وی، دنیا شاهد تقسیم شدن به دو طیف صنعتی و غیرصنعتی است که این تفاوت به دیگر عرصه‌ها نیز تسری داده می‌شود. این در حالی است که این حوزه‌های جدید نیز در قلب دنیا ای صنعتی شکل گرفته‌اند. همین طور از مشارکت و بر^۴ در تبیین جهانی شدن و از مارکس^۵ و سهم او در توضیح علل جهانی شدن سرمایه‌داری و پدیده‌ای به اسم سرمایه‌داری بین‌المللی^۶ سخن به میان می‌آورد. در این فصل، به این نکته اساسی

تولیدات تخصصی و گسترش فعالیت آنها در طول مرزها است. (ص ۴۸)

فصل سوم، تحت عنوان اقتصاد جهانی و باز شدن فضاهای می باشد که نویسنده به ذکر مشخصات دیگری از جهانی شدن می پردازد و مراحل دیگری از فرآیند جهانی شدن را ذکر می کند. تاریخ سوم قرن بیستم اقتصاد جهانی استقرار پیدا کرده و بین سال های ۱۹۵۰ و ۱۹۷۵ تجارت جهانی سه برابر شده بود. در حالی که تولید جهانی به ده برابر رشد خود رساند. پس از درصد رشد جهانی مربوط به شرکت های فرامملی می شد که در ایالات متحده آمریکا، اروپای غربی و ژاپن استقرار داشتند، اگرچه بستر اصلی تصمیم گیری دولت ملی بود. (ص ۶۱) این در حالی است که این پیشرفت ها بخشی از جهانی شدن به شمار می رفت و نه علی‌برای جهانی شدن.

بنابراین، به نظر بسیاری از صاحب نظران و دانشگاهیان، اصولاً باید جهانی شدن به عنوان یک ایدئولوژی که در صدد تخفیف نظام سرمایه داری و هزینه های دولت است، شناخته شود که

فصل دوم، در مورد اقتصاد بین الملل می باشد. در نیمه دوم قرن بیستم، دوره سلطه اروپا پایان می باید و بنابر نظر نویسنده، دنیا شاهد عصر تمدن جهانی است. اعتقاد براین است که این توسعه، سیاسی یا حتی فرهنگی نبوده، بلکه اقتصادی بوده است. محور اصلی حوادث در این روند، شکل گیری اتحادیه اقتصادی اروپا^۱ (EU) و نیز ظهور ژاپن به عنوان یک قدرت صنعتی و رویارویی بین ملل فقیر و غنی بوده است. (ص ۲۷)

همچنین در این فصل بازگانی به عنوان اصل و ریشه تجارت بین الملل ذکر می شود. تجارت می تواند تولید کنندگان و مصرف کنندگان را از نظر جغرافیایی به هم نزدیک کند. به طور کلی، در دوره صنعتی، تجارت جهانی در شکل مبادله کالا و خدمات بین دولت های ملی تلقی شده و به سرعت توسعه پیدا کرده است. از مطالب دیگر این فصل، تقسیم کار جهانی، مدیریت مالی، نحوه عمل شرکت های چند ملیتی و شرکت های فرامملی، مهاجرت کارگران و شکل گیری یک طبقه فرامملی می باشد که مورد بحث قرار گرفته است. مشخصه اصلی اقتصاد بین الملل، صنعتی بودن، وجود شرکت ها در مقیاس بزرگ و مکانیزه، انجام

جغرافیایی آنها کمتر از تأمین کنندگان دولتی است که جاتشین آن شده‌اند. در نظام غیر مرکز جهانی، تنها راهی که دولتها می‌توانند بازار مالیه را متأثر کنند، مداخله در بازار است تا نظم دادن به آن.

فصل چهارم با این جمله از مارتین خور^۲ آغاز می‌شود: "جهانی شدن چیزی است که ما در جهان سوم آن را استعمار می‌نامیم." عنوان این فصل، سیاست بین‌الملل؛ ثبات فراگیر است. (ص ۹۵)

یکی از تضادهای بزرگی که در تحلیل موضوع جهانی شدن باید روشن شود، این است که نهادینه بودن دولت ملی، جزو جدا نشدنی و ضروری از توسعه جهانی شدن است و درنهایت ممکن است که دولت ملی، منشاء اصلی تمامیت ارضی، سلطه قانونی، مشخصه فرهنگی، خودکفایی اقتصادی، قدرت نظامی و خودکفایی دفاعی محسوب شود که خود قربانی اصلی جهانی شدن می‌باشد. این فصل به‌طور عمده به موضوع دولت، جایگاه و نیز نقش و سازوکار عمل آن می‌پردازد.

درنهایت نیز نوعی برتری برای سرمایه‌داری قائل است. خواه جهانی شدن به عنوان ایدئولوژی تلقی گردد یا خیر، این مدیران هستند که به‌طور عمدۀ براساس الگوی جهانی شدن، به دنبال بازسازی خودشان و سازمان‌هایشان هستند. فرآیند جهانی شدن در یک زمان واحد، هم علت تغییرات و هم معلوم آن می‌باشد.

در بخش دیگر که به عنوان بازار مالی بدون زمان^۱ نامیده شده، بازار مالیه جهانی در سه جهت گسترش پیدا کرده است (ص ۸۵) اول آنکه کم‌رنگ شدن عنصر مکان، سبب غلبه یافتن زمان شده است. دسترسی الکترونیکی به حساب بانکی در دورترین نقاط دنیا امکان‌پذیر شده و این دسترسی به موارد دیگری نظیر ارز خارجی، سهام، امنیت و سایر امکانات گسترش یافته است. دوم اینکه، بازارهای مالیه دارای قابلیت‌های دیگری شده‌اند و درنتیجه بانک‌ها تبدیل به دلال سهام و شرکت‌های ساختمانی و اتحادیه‌های اعتباری تبدیل به بانک شده‌اند و دولتها نیز مورد حمایت بازار مالیه قرار گرفته‌اند.

سوم اینکه، بانک‌ها تأمین کننده اعتبار در سطح بین‌الملل هستند و ارتباط

سازمان‌های خصوصی انجام می‌گیرد. دولت تعیین کننده مرزها و دفاع کننده از مرازها و مجری اقتدار ملی ملت‌ها و سازمانی برای احراز هویت ملی است. هم‌چنین این فصل مدعی این موضوع است که فرآیند جهانی شدن، زمینه‌ای است که در آن روابط اجتماعی در شکل نمادها و سمبول‌ها تجلی می‌یابد.

عنوان فصل ششم، فرهنگ‌های بین‌المللی و برخورد تمدن‌ها
 است. (ص ۱۶۱) این فصل نیز که به دنبال بحث‌های فصل قبل آمده، استدلال مکملی است برای آنها که مبادله مادی و قدرت را به وسیله نمادها جایگزین می‌کنند. براین اساس جهانی شدن ممکن است که به عنوان چشم‌اندازی از فرآیند فرهنگی شدن زندگی اجتماعی توسط نظریه پردازان پیست مدرن فرض شود. این فصل، به موضوع فرهنگ بیشتر پرداخته است و توجه زیادی به پیدایش شرکت‌های چند ملیتی و تجارت بین‌المللی در حوزه اقتصادی و سیاسی نموده است. ظهور این شرکت‌ها، همراه با یک سیستم عقیدتی است. این سیستم

فصل پنجم با این جمله از دانیل بل^۱ آغاز می‌شود که "دولت ملی برای حل کردن مسائل زندگی در حال از دست دادن اهمیت خود می‌باشد و در عین حال، برای حل کردن مسائل کوچک زندگی امروز زیاد از حد بزرگ است." در این بخش به این مطلب می‌پردازد که دولت ملی در عصر جهانی شدن رو به تضعیف است و فعالیت‌های سیاسی به شکل فزاینده‌ای روی ارتباطات جوامع متمرکز شده است. شاهد این ادعا، استدلال هلد است. او به بردسی سطح غیرسیاسی روابط درونی جامعه می‌پردازد و دلایلی را در مراحلی که نشانگر ضعیف شدن دولت ملی است، عنوان می‌کند و به این نکته می‌رسد که یک دولت جهانی، جایگزین دولت ملی می‌شود. در بُعد سیاسی نیز جهانی شدن در روابط بین‌الملل و فرهنگ سیاسی متجلی می‌شود؛ اگرچه در ظاهر دولت اقتدار دارد و مرجع قانونی حل اختلاف می‌باشد. در توضیح این نکته باید اشاره شود که تا حد بالایی سیاست در یک محدوده ارضی است و دولت مؤثر ترین نهاد برای حفظ تمامیت اراضی محسوب می‌شود. دولت مشروعيت دهنده اقدامات فراوانی است که به وسیله

از روابط داخلی اجتماع شده است. سیمای اصلی این روند افزایشی، فشرده شدن زمان و محو شدن عنصر مکان و ظهور خودآگاهی اختیاری در فرآیند جهانی شدن می‌باشد.

در قسمت دیگری از فصل هفتم، به جدایی دین از سیاست و تز اسلام اشاره می‌کند و اینکه در دوران جهانی شدن، بیشتر به جنبه‌های فلسفی انتزاعی دین پرداخته می‌شود تا به اسطوره‌گرایی.

هم‌چنین یک تکثیرگرایی قومی نیز وجود دارد، اما قوم‌گرایی به سرزمین خاصی وابستگی ندارد. در این قسمت، تأثیرات جهانی شدن روی قوم‌گرایی ذکر می‌شود. (صص ۱۹۶-۱۸۷)

عنوان فصل هشتم "مباحثی در مورد دنیای واقعی" است و به این نکته می‌پردازد که یکی از جلوه‌های واکنشی جهانی شدن این است که این واژه در سراسر جهان وارد مباحث دانشگاهی شده است. اوائل دهه ۱۹۹۰ رابرتسون و گیدنز در تدریس دانشجویان مدیریت بازرگانی، از این واژه استفاده کردند تا به آنان بگویند که چگونه

عقیدتی نیز دو شکل اصلی دارد. نخست، مذاهب جهانی که توانسته‌اند به صورت موفقیت‌آمیزی رسالت خود را ابلاغ کنند و فراگیر شوند و دوم، ایدئولوژی‌های سیاسی که سعی کردند تا گروه‌های پراکنده مردم را در راه رسیدن به هدفی مشترک، دور هم جمع کنند. در این رابطه، تئوری برخورد تمدن‌های هانتینگتون^۱ بیان شده و ذکری از جهاد و جنگ صلیبی رفته است. در بخشی دیگر از این فصل، سکولاریزم مورد بحث قرار گرفته و از قوم و قوم‌گرایی سخن به میان آمده است. با وجود تمام این دلایل که در مورد شکاف فرهنگی مطرح شده، باز هم هیچ یک تأییدی بر برخورد تمدن‌ها و فرهنگ‌ها نمی‌باشد.

فصل هفتم با این جمله آغاز می‌شود: "دیگر آنجایی وجود ندارد، هرچه هست همین جا خواهد بود."

عنوان این فصل "جهانی کردن فرهنگ‌ها؛ هرج و مرج جدید جهانی در فرآیند جهانی شدن" است. (ص ۱۸۲) به همان میزان که در دهه ۱۹۷۰ این فرآیند شدت گرفته، وابستگی مادی افزایش و اقتدار سیاسی کاهش پیدا کرد و چند ملتی بودن و روابط بین جوامع، مهم‌تر و فشرده‌تر

سرمایه‌داری دارد. آنان از این واژه به عنوان اسطوره و بیان سیاسی استفاده می‌کنند تا نشان دهند که جهانی شدن داستانی است که به طور عمده برای تغییر نولیبرالیستی دنیا مطرح شده است. عناصر اصلی این داستان از نگاه مؤلف به قرار زیر است:

جهانی شدن پیشرفتی به سوی جلو است که در این حرکت به سمت جلو، ساکنان کره خاکی به طور مساوی و حتی در یک شکل هماهنگ و همگرا شده‌اند.

جهانی شدن فرآیندی غیرقابل اجتناب و توقف ناپذیر و عمومی است که مقاومت در مقابل آن بی معنی است.

جهانی شدن یک فرآیند غیرشخصی و خارج از کنترل هر شخص یا گروهی از اشخاص است.

نویسنده می‌گوید که اگر جهانی شدن یک داستان است، پس این کتاب یک داستان تخیلی است و در آخر مورد ذکر شده بالا را با جزئیات بیشتر و به طور مفصل توضیح می‌دهد.

بازار و تولید در خارج از مرزهای ملی شان را سامان دهند.

اولین انتقادات به پدیده جهانی شدن از چپ پیش رو شروع شد. این فصل به تحلیل این نقدها می‌پردازد. جهانی شدن فقط یک از هم گستنگی ساختار اجتماعی در دوران پُست مدرن نیست، بلکه یک سلطه‌طلبی جهانی است که به طور عمده و با یک برنامه‌ریزی براساس منافع اقتصادی آمریکا و غرب در حال اعمال شدن است. بعضی از مردم تحت تأثیر فرآیند جهانی شدن واقع شده‌اند و آن را به عنوان یکی از حقایق زندگی معاصر پذیرفته‌اند. بعضی‌ها اعتقاد دارند که جهانی شدن فرصت‌های زیادی را ایجاد کرده است و بعضی‌ها نیز به این پدیده با ترس و ابهام نگاه می‌کنند. اگر این پدیده به طور طبیعی قابل نقد شدن نبود، روزنامه‌نگاران و دانشگاهیان در این سطح وسیع آن را مورد بحث قرار نمی‌دادند. جهانی شدن برای آنها یکی از دروغ‌های تاریخ است و چیزی شبیه باع عنده بیشتر موعود کمونیسم می‌باشد. جهانی شدن در نظر مستقدان، یک ایدئولوژی ساختگی است و پوششی از عقایدی است که سعی در مخفی کردن نتایج منفی سیستم

نقد کتاب

جهت بیان سیر تاریخی پدیده نیز به شیوه علمی ارائه شده است.

در این رهگذر، بیشتر به بعد اقتصادی مسأله پرداخته شده است. نقل و انتقالاتی که در سیستم بازار جهانی اتفاق افتاد، با تغییرات عمیق سیاسی همراه بوده است لذا ارتباط تنگاتنگی بین کنترل منابع در بازار اقتصادی و اعمال قدرت سیاسی - حتی در بازار داخلی - وجود دارد (آندر هیل و استیویز، ۱۹۹۴).^{۱)}

طی سال‌های دهه ۱۹۳۰، اقتصاد بازار چهار دگرگونی‌های عمیقی شده است و این دگرگونی‌ها به تغییرات اساسی در دهه ۱۹۷۰ انجامید. در همه احوال این تغییرات و دگرگونی‌ها، با تغییرات سیاسی همراه بوده است. به کلام دیگر، مراحل و ساختار اقتصادی، نتیجه تعاملات سیاسی است که در رقابت بین تمایلات سیاسی و اجتماعی و هم‌چنین یک چارچوب اقتصادی و سیاسی خاص حاصل می‌شود. اصول اساسی و پایه‌ای در درگیری‌های سیاسی چه در سطح داخلی یا بین‌المللی، جهت پاسخ دادن به این پرسش‌ها است که چه کسی چه

این کتاب تلاشی در جهت توضیح فرآیند جهانی شدن است که سعی دارد تا این واژه را در حد مطلوب از طریق بیان مراحل این فرآیند توضیح دهد.

۱- یکی از نقاط قوت این کتاب، بیان روشن‌مند موضوع می‌باشد که در این کار نسبتاً موفق بوده و با استفاده از روش کتابخانه‌ای و بهره‌گیری از منابع مختلف و در عین حال مطرح در حوزه مطالعه کتاب، این کار را به انجام رسانده است. اما به نظر می‌رسد که در توضیح یا معرفی تمام مراحل، به طور یکسان عمل نشده است. با این همه، روش بیان حتی در عین فراگیر نبودن، علمی بوده و از یک مقدمه و مoxy برخوردار است. مراحل اقتصادی جهانی شدن نیز توضیح داده شده‌اند اگرچه به دیگر عوامل دخیل در این روند به یک میزان پرداخته نشده است. نتیجه‌گیری‌ها منطقی است و یک ارتباط منطقی بین بخش‌های مختلف فصول و درنهایت کل کتاب وجود دارد. از لحاظ نظری نیز از یک چارچوب قوی برخوردار است که به عنوان یک کار علمی قوی در این زمینه باید پذیرفته شود. روش توضیح مراحل و ذکر سوابق تاریخی

روابط بین دولت‌ها را تغییر داد. در واقع نپرداختن به این موضوع نقص عمدۀ این مطالعه محسوب می‌شود.

۲- همان طور که اشاره شد، تعاریف ارائه شده در این کتاب با استفاده از نظریات و تعاریف رابرتسون، گیدنز و والرستاین است. در معرفی فرآیند جهانی شدن توسط گیدنز، بعد فرهنگی و سیاسی به صورت اساسی توضیح داده شد. این متفکر با توجه به اینکه یکی از نقادان این فرآیند است، سعی برایین داشته تا به مباحثی مانند تقسیم‌بندی دنیا، هویت و فرهنگ و سازوکار آن در یک چارچوب عملی و نظری پردازد اما نظریات او در این اثر، استفاده نشده است. در حال حاضر نیز که مباحث گروه‌بندی دنیا در مرکز بحث‌های جهانی شدن قرار دارند، منجر به یک نوع انشقاق و جدایی شده که سبب آن فرآیند جهانی شدن بوده است. نکته دیگر اینکه در جایی که صحبت از فشرده شدن زمان و فضا می‌شود، عنصر جغرافیا و سازوکار عمل آن باید به گونه‌ای شفاف‌تر و مؤثرتر مورد بحث قرار گیرد. مسائلی چون هویت - در اشکال ملی، مذهبی، انفرادی - و چگونگی عمل جهانی شدن با این مقوله از مباحث

چیزی را چه زمانی و چگونه به دست می‌آورد. ساختار سیاسی، حاصل روابط هم‌زمان نهادهای خصوصی و یا در خود چارچوب بازار که در آن مقدران سیاسی از دخالت در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی منع شده‌اند، نیست. ساختارهای بازار و نظام اقتصاد سیاسی همیشه به مبارزه طلبیده شده‌اند و این از طریق توسعه و تغییراتی که در طول زمان به وجود آمد، قابل نشان دادن است. این نکته قابل انکار نیست که در یک سیستم اقتصادی مرکانتلیستی یا نئومرکانتلیستی، حتی اقتصاد بازار در دستیابی به منابع سیاسی بی طرف است. قابل ذکر است که اقتصاد بازار صنعتی بعد از یک درگیری سیاسی، ابتدا در قرن نوزدهم و اوائل قرن بیستم در بریتانیا و در نهایت در امتداد اختلافات سیاسی در اروپا و در دیگر جاهای موجود آمد. در عین حال و هم‌زمان، مرحله توسعه اقتصادی بازار نتیجه تغییرات عمیق اجتماعی بوده است که توزیع منابع قدرت را در بین جوامع تغییر داد. روند تغییرات بازار در حال توسعه تا اواسط قرن نوزدهم به طرف یک الگوی روابط فرامملی بود. مجموعه‌ای که فراتر از مرزهای سیاسی رفت و به همین میزان ساختار اجتماعی و

نکاتی که همیشه در رابطه با جهانی شدن از طرف معتقدین بیان شده، مسأله تقسیم‌بندی جهان بوده است و از آنجایی که جهانی شدن بنا بر ادعای طرفداران آن موجب یکسان‌انگاشتن جهان می‌شود، بنابراین عنوان کردن پدیده‌ای به نام جهان اول و دوم، شرق و غرب، شمال و جنوب معنا نخواهد داشت ولی در ابعاد گوناگون این تقسیم‌بندی، اشکال دیگری نیز حضور دارد. در این رابطه به مرزبندی‌ها در ابعاد مختلف اشاره‌ای نشده است.

۴- یکی از نکات برجسته این کتاب طرح انتقادات در موارد اساسی است که نویسنده با نقل قول‌هایی از مارکس و والشتاین به عنوان اولین سری از معتقدین و تامپسون و هیرست^۱ به عنوان معتقدین نسل نو جهانی شدن می‌پردازد. آنها وجه تمایزی بین اقتصاد بین‌الملل و جهانی شدن قائل هستند و این نکته‌ای اساسی است که نویسنده در طول کتاب با روشی درست به آن پرداخته و این کار در بعد اقتصادی انجام شده است. در این فرایند، به پدیده‌هایی مانند شرکت‌های چند ملیتی، فراملی و

مطروحه در جغرافیای سیاسی، روابط بین‌الملل و مکاتب مختلف جغرافیای سیاسی است که نقشی اساسی در نقد و تبیین این پدیده را دارند و توضیح دهنده عنصرهای زمان و فضا و مکان می‌باشد.

۳- نکته اساسی ذکر شده در این کتاب این است که ظاهراً پدیده‌ای در جهان صنعتی به نام جهانی شدن در حال جریان است و دیگر کشورهای غیرصنعتی را متأثر می‌سازد. در این مورد می‌توان به اختلافی که در مورد کارکرد دولت ملی وجود دارد اشاره کرد: اصولاً از آنجایی که جهانی شدن با مدرن بودن رابطه مستقیم دارد و لازمه جهانی شدن نیز مدرن بودن می‌باشد، کشورهای غیرصنعتی عملاً در این فرایند نقشی ندارند. مؤلف در کتابش، به‌طور غیرمستقیم دست به یک تقسیم‌بندی زده است. وقتی سخن از تضعیف دولت ملی می‌شود، این نکته در کشورهای جهان اول مورد بحث قرار می‌گیرد درحالی‌که برای مثال بعد از فروپاشی شوروی سابق، کشورهای تازه استقلال یافته به دنبال استقرار دولت ملی هستند. حتی در میان کشورهای جهان اول کشورهایی که دارای این فاکتور هستند، زیاد نیستند. یکی از

ارزش‌های حاکم بر جامعه آمریکایی به عنوان ارزش‌های جهانی چگونه نگاه می‌کند و این پروژه به چه نحوی با نام جهانی شدن در حال انجام است و در این فرآیند مثال ملموس مکدونالد^۳ را استفاده می‌کند.

در مجموع، هرچند که تحلیل بُعد اقتصادی، قسمت مهمی از کتاب را به خود اختصاص داده است و ابعاد سیاسی و فرهنگی جهانی شدن، کمتر مورد توجه قرار گرفته است، خواندن این کتاب می‌تواند برای تمام کسانی که در رشته‌های اقتصاد، علوم سیاسی و جامعه‌شناسی مطالعه می‌کنند، بسیار مفید باشد.

دکتر سعید وثوقی

نحوه عمل آنها اشاره نشده است. در واقع توضیح عملکرد این شرکت‌ها که تشکیل دهنده قسمتی از روند جهانی شدن است، فهم موضوع را برای خواننده آسان‌تر می‌کند. هم‌چنین در این کتاب به جهتی که دنیا در حال حرکت است، اشاره شده است. در واقع نویسنده به جای انتقاد مستقیم به فرآیند جهانی شدن، با توضیح روند جاری دست به یک پیش‌بینی می‌زند که هم نقد پذیده است و هم جهت این روند را مشخص می‌کند که این از نقاط قوت این کتاب است. داشتن بخشی در کتاب تحت عنوان فوردیزم و نئوفوردیزم^۱ در همین جهت است. به صورت طبیعی یکی از موارد ذکر شده در اینجا، آینده دولت ملی است که با طرح انتقاداتی که به طرفداران جهانی شدن در این زمینه دارد، توانسته است این مهم را تا اندازه‌ای توضیح دهد.

۵- نکته اساسی دیگر، داشتن بخشی در فصل آخر است که تمایزی را بین آمریکایی شدن^۲ و دوره پست مدرن ذکر می‌کند و اینکه چطور تسلط شرکت‌های آمریکایی و نحوه عمل دولت آمریکا در صحنه جهانی این معنی را به ذهن متأادر می‌سازد که دنیا به تلاش دولت آمریکا در جهت جا اندختن

1- Fordism and Neo - Fordism

2- Americanization

3- Me Donald